

תת"ע 11560/01/14 - מדינת ישראל נגד יהודה קלמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11560-01-14 מדינת ישראל נ' קלמן
בפני כב' השופט שרת קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
יהודה קלמן
הנאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם, ביום 13.8.12, הודיעו תשלום קנס, בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציתו (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המויחס לו וטען כי "לא היו הולכי רגל".

מטעם המאשימה, העיד רס"ל קונסטנטין איסטומין, עורך הדוח והוגש הדוח, ססומן 1/1.
מטם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 13.8.12, בסמוך לשעה 09:42, נהג הנאשם במנונית בתל אביב, ברחוב וייצמן, מכיוון דרום לצפון צפון ובהגיעו לבניין מס' 18, כאשר לפניו מעבר הח齐ה המסומן על פני הכביש, נצפה על ידי עד התביעה כאשר אינו אפשר להולך רגל, שחצה אותה עת במעבר הח齐ה האמור, מכיוון מערב לכיוון מזרח ומשמאלו לימיין כיוון נסיעת הנאשם, להשלים חציתו, המשיך בנסיעה וגרם להולך הרגל לעצור על הפס השלישי.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אין מה לדבר. נתראה בבית המשפט".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, לאחר שיצא משטח בית החולים איכילוב ובהיותו על מעבר הח齐ה, פנה אליו השוטר וביקש את רישיונותיו. הנאשם טען כי הייתה הולכת רגל שירדה מאי התנועה אל מעבר הח齐ה, אך הוא לא הפריע לה והיה במהירות אפס.

לאחר שבחןתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעם ושמעתן עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת בבית-

עמוד 1

פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולבוגדות הרלוונטיות לאיושם. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם, כיוון חציית הולך الرجل וכי צד הגיב להמשך נסיעת הנאשם.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן הנאשם, אף שהוסבר לו כי עליו לחזור את העד לגבי העובדות המרכזיות של האישום, נמנע מלушות כן.

3. גרסת הנאשם הייתה לא עקבית ולא אמינה. אף שבמועד ההקראה טען הנאשם כי לא היו כלל הולכי רגל, הרי שבבית המשפט גרסתו הייתה כי הייתה הולכת רגל, שהחלה בירידת לבב, אך הוא לא הפריע לה, כיוון שמדובר בכביש רחב. באותה נשימה טען הנאשם כי לא היה כלל בנסעה ולהלופין היה במהירות "אפס" וכן טען כי בעצם היה בעצרה מראש, מיד עם יציאתו משטח בית החולים, אבל לא ידע להסביר מדוע היה בעצרה ואם היה בעצרה, מדוע לא המשיך לעמוד ואפשר לאותה הולכת רגל שהחלה בחציה, לגרסתו, להשלים חצייתה בבטחה.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמו, שכן עדות ייחוד הוצאה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנתי קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 20 נובמבר 2014, במעמד הצדדים